

Diplomová práce “Vývoj jmenných kategorií” popisuje, jak se italská substantiva vyvinula z latinských substantiv, co se jejich kategorií týká. Nejprve je pojednáván vývoj latinských deklinací v italské třídě. Pět latinských deklinací se zredukovalo do tří italských tříd, a to přesunem substantiv ze čtvrté a páté deklinace do jedné ze tří italských tříd. Druhá kapitola je věnována latinskému pádovému systému, který se do italštiny nedochoval, a okolnostem jeho zániku. Moderní italská substantiva jsou morfologicky neměnná a pocházejí z latinských tvarů akuzativu. Dále se práce zabývá vyjádřením pádových vztahů pomocí slovosledu a použití předložek. Číslo substantiv je pojednáváno ve třetí kapitole, kde je také popsán systém číselné flexe v moderní italštině. Tato kapitola se také věnuje nepravidelným plurálům. Více do hloubky je pojednáno o skupině substantiv maskulina singuláru, zakončených na –o, které tvoří gramaticky ženský plurál shodný s koncovkou první třídy feminina. Čtvrtá kapitola se zaměřuje na rod, který je jak v latině, tak v italštině velmi arbitrární. Nejprve se tato kapitola věnuje rodu obecně, posléze se uvádí konkrétní příklady. Rod je definován pomocí Hockettovy definice; závisí na morfologické shodě mezi substantivy a jejich modifikátory. V souladu s Corbettem jsou typy přiřazení rodu rozčleněny na sémantické a formální systémy. Formální systémy lze dále rozdělit na fonologické (italština) a morfologické systémy. Poslední větší téma této práce je pád flektivního rozlišení mezi maskulinem a neutrem a vznik kategorie ‘non–feminina’ nebo-li rodu maskulina v italském jazyce. Nakonec je pojednáváno o konkrétnějších tématech, jako je rodu osob, zvířat, názvů ovoce, stromů a měst.